

РЕЦЕНЗИЯ

ОТ ПРОФ. Д-Р АТАНАС КАРАФЕЗЛИЕВ

Ръководител катедра „Духови и ударни инструменти”

Инструментален факултет на НМА „Проф. П. Владигеров”

За дисертационен труд на тема:

**„РАЗВИТИЕ И ИНТЕГРАЦИЯ НА САКСОФОНА В КИТАЙ
ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ 20 ГОДИНИ -
МЕТОДОЛОГИЧЕСКИ ПОГЛЕД”**

за присъждане на образователна и научна степен „Доктор”

на УАН ДЖИЯШИН

Редовен докторант в докторска програма „Музика”, НБУ

Професионално направление 8.3. Музикално и танцова изкуство

Научна специалност „Музикознание и музикално изкуство”

БИОГРАФИЧНИ ДАННИ: Уан Джияшин е роден в Хохот, Китай. От много малък започва да свири на саксофон и още през тийнейджърските си години печели първа награда в конкурс по саксофон, както и множество други награди. В Китай Джияшин учи в Консерватория при професор Ли Ман Лонг. В периода 2009-2013 г. получава образователна степен „бакалавър” в Тиендзински педагогически университет. Магистърска степен – саксофон завършва в Нов български университет в периода 2020-2022 при д-р Трифон Трифонов, а през 2024 г. завършва и магистър по звукова режисура в катедра „Музика“ отново в Нов български университет, където е докторант научно направление „Музикално и танцово изкуство, научна специалност „Музикология и музикално изкуство”. По време на следването си в НБУ Уан Джияшин става носител на много награди, включително първа награда в университетски художествен конкурс и втора награда в категория ансамбъл на същия конкурс. Участник е в Националния конкурс за дървени духови инструменти в Китай, организиран от Централната консерватория по музика. На 16-ия Международен конкурс за млади изпълнители на класически музикални инструменти – Перник, получава първа награда с допълнителни награди – за солист на Пернишки духов оркестър и награда за „Млад изпълнител“.

От творческата биография на докторанта е видно, че става въпрос за инструменталист с дълъг за крехката си възраст творчески път, който му дава нужния опит, възможности и основание да направи настоящото научно изследване.

Представеният дисертационният труд съдържа 136 страници, от които 130 стр. основен текст, 3 стр. за референтни източници и 3 стр. за приложения. Изследването е добре структурирано във въведение, четири основни глави и заключение. Към труда е приложен списък с приносите, както и обобщение на основните изследователски резултати. Добавени са музикални примери и списък с концерти, в които докторантът е участвал. Библиографията се състои от 26 заглавия, от които: 2 на български, 19 чуждоезични заглавия и 5 Интернет източници.

Настоящият труд съдържа четири основни глави. **Първа глава** е озаглавена „Развитие и интегриране на саксофона в китайската и в Западната музика” и в нея се прави систематичен преглед на развитието на саксофона в три различни културни контекста: Европейски, Американски и Китайски. В анализът си авторът набляга на интеграцията на инструмента в различните култури, представя иновациите в рамките на местните музикални традиции. Чрез сравнителен анализ се прави преглед на развитието на саксофона до установяване статута му на световно признат музикален инструмент.

„Иновациите и интеграцията на саксофона в Китай” е тема на **Втора глава** на труда и в нея се прави систематичен преглед на процеса на развитие на саксофона след появата му в Китай. Авторът поставя акцент отново върху проникването на инструмента, този път в китайската народна музика и поп музиката. Посочва се как тази проникване води до формирането на уникални, наричайки ги „*китаизирани*“ стилове и школи както в областта на класическата музика, така и в популярната музика и джаза. Използвани са редица примери от произведения, както и интересни фотоси, за да се изясни и подкрепи тезата за ключовата роля на саксофона като връзка между западните и китайските музикални традиции и стилове.

Заглавието на **Трета глава** е „Методология на обучението по саксофон – иновативното емоционално изразяване и възприятие”. В тази глава се предлага разработване на концепция за усъвършенстване на системата за преподаване в Китай, като се използват педагогически методи от държави с традиции в саксофоновата педагогика и изпълнителско изкуство. Предлагат се шест иновативни стратегии за преподаване, което подчертава приносния характер на труда и прави изпълнени целите и задачите, които докторантът си поставя.

В Четвърта глава се правят изводи и заключения и се дават препоръки, разглежда се в исторически план бързото развитие на саксофонното изкуство в Китай в началото на 21 век, като се набляга на постиженията в различни области. Затвърждава се толкова важната интеграция на саксофонната музика в различни жанрове, в традиционната китайска музика, популярна музика, джаза и електронна музика, което спомага за цялостното разбиране за многостранната еволюция на саксофоновото изпълнителство в Китай.

В дисертационният труд на Уан Джияшин се разглеждат начините на преподаване и начините на изпълнение на саксофон, които позволяват инструментът да навлезе по-лесно в различните музикални стилове в Китай. Направен е сравнителен анализ на приликите и разликите между американските, европейските и китайските музикални стилове. В тази връзка съм убеден, че трудът може да послужи за своеобразен учебник в китайската образователна система на преподаване на музика и в частност в саксофоновата педагогика в Китай. Явен е стремежът на докторанта да се посвети на саксофоновата педагогика и настоящото изследване може да бъде добра основа както на неговите преподавателски амбиции така и на бъдещи изследвания в областта.

Приносите на изследването са изведени по нестандартен начин. Като принос е посочено, че сравнителния анализ на приложението и използването на саксофона в различни музикални стилове в Китай през последните 20 години е от теоретично и практическо значение. Авторът изтъква приносния характер в няколко насоки:

- В теорията
- В практиката
- Историческа стойност
- В методика на преподаването
- Към емоционалната експресия в изпълнението
- Към насърчаване на международното сътрудничество

Уан Джияшин представя две статии, публикувани в сборника „Млад научен форум за музика и танц” на Департамент „Музика” на Нов Български университет, които отговарят изцяло на изискванията за публикации по нормативната уредба.

Към дисертационния труд докторантът добавя списък от седем концерта, в които е участвал по време на докторантурата си. Списъкът включва негови концертни изпълнения в различни жанрове, участие във фестивали като солист, както и негови участия като оркестрант в програмите на Пернишкия духов оркестър. Считаю, че сценичните активности на докторанта в България са оказали влияние на неговото инструментално развитие и са спомогнали в неговата работа по научното изследване.

Приложението към труда съдържа нотни примери от произведения, предмет на изследването. Приложени са също афиши, видеозаписи, материали, свързани с изнесените концерти и награди от конкурси. Тук е момента да изразя личните си впечатления от докторанта, който имах възможност да слушам и оценявам като член на жури на Шестнадесетият конкурс за класическа музика в Перник. На този конкурс Уан Джияшин впечатли журито със своето изпълнение и беше удостоен с Първа награда и Диплом.

В заключение, в контекста на изложеното, отчитайки факта, че докторантът има важен принос със своята научна и творческа дейност и взимайки под внимание високото научно-изследователско ниво на представения дисертационен труд, давам своята положителна оценка, като предлагам на уважаемото научно жури, да бъде присъдена научната и образователна степен „доктор” на Уан Джияшин, редовен докторант в докторска програма „Музика”, професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство, научна специалност „Музикознание и музикално изкуство” на Нов български университет.

05.04.2026

Проф. д-р Атанас Карафезлиев